

NACRT REZOLUCIJE ŽENE, MIR, BEZBEDNOST

- *Inicijativu pripremile Žene u crnom*

Narodna skupština Republike Srbije:

- polazeći od izražene volje građanki i građana Srbije da žive u prosperitetnoj i demokratskoj državi u kojoj se na osnovu pune ravnopravnosti svih građanki i građana garantuje bezbednost svakom ljudskom biću,
- imajući u vidu da je 31. oktobra 2000. Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija doneo Rezoluciju br. 1325. koja insistira na važnosti učešća žena i uključivanju rodne perspektive u mirovnim procesima, zaštiti žena u kriznim i ratnim područjima od nasilja, posebno seksualnog nasilja, kao i uključivanju rodne perspektive u mehanizme za primenu mirovnih sporazuma,
- uzimajući u obzir i Rezoluciju Generalne skupštine Ujedinjenih nacija 53/144. kao i Rezoluciju Evropskog parlamenta "Holokaust, antisemitizam i rasizam",
- verujući da su interesi mira i bezbednosti svih građanki i građana Srbije najviši državni i nacionalni interesi,
- znajući da bez afirmacije interesa žena da aktivno i delotvorno učestvuju u uspostavljanju trajnog i stabilnog mira i bezbednosti za sve pripadnike/ce zajednice nema mogućnosti osiguranja zaštite mora i bezbednosti,
- uzimajući u obzir tragična iskustva iz perioda ratova u kojima je naša zemlja učestvovala,
- vodeći posebno računa o svojoj odgovornosti za budućnost Republike Srbije, njenih građanki i građana, kao i interesima mira, stabilnosti i bezbednosti u zemlji, regionu, Evropi i svetu,

Narodna skupština Republike Srbije donosi:

REZOLUCIJU ŽENE, MIR, BEZBEDNOST

1. Narodna skupština Republike Srbije iskazuje i potvrđuje čvrstu rešenost da u svojoj zakonodavnoj delatnosti primenjuje preporuke iz Rezolucije Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija, a naročito:

- da zakonskim rešenjima i njihovom primenom obezbedi odgovarajuće učešće žena na svim nivoima odlučivanja u nacionalnim, regionalnim i međunarodnim institucijama i mehanizmima za sprečavanje i rešavanje sukoba,
- da podržava i podstiče rešavanje sukoba na nacionalnom, regionalnom i međunarodnom nivou bez primene sile i nasilja,
- da prizna važnost mirovnih inicijativa koje građanke pokreću na nivou civilnog društva,
- da inicira donošenje mera koje će osigurati zaštitu i poštovanje ljudskih ženskih prava i najviše standarde bezbednosti svih građanki, posebno građanki angažovanih u odbrani ljudskih prava i promovisanju demokratskih i građanskih vrednosti savremenog sveta.

2. Narodna skupština Republike Srbije izražava uverenje da će se uslovi za uspostavljanje trajnog mira i pune bezbednosti građanki i građana Srbije stvarati samo punom i doslednom zaštitom ljudskih prava, posebno ženskih ljudskih prava, poštovanjem načela vladavine prava, ekonomskim prosperitetom i brigom o socijalnoj pravdi i zaštiti žrtava prethodnog perioda obeleženog ratovima i ratnim profiterstvom, i stoga iskazuje odlučnost da u okviru svojih nadležnosti učini sve što je u njenoj moći da se ti uslovi što brže stvore.

3. Narodna skupština Republike Srbije izjavljuje da je za postizanje bezbednosti građanki i građana neophodno:

- Dosledno sprovođenje Ustavom utvrđenog načela odvojenosti crkve od države. Verske zajednice ne mogu odlučivati o državnim pitanjima niti se državni poslovi mogu voditi osloncem na verske principe. One ne mogu odlučivati o obrazovnom sistemu, o zdravstvenom sistemu, o ženskim ljudskim pravima, naročito o reproduktivnim i seksualnim pravima. Običajno pravo, koje najviše ugrožava ženska ludska prava, ne sme biti rehabilitovano u ime očuvanja identiteta ili kulturnih osobenosti, nezavisno od toga da li je reč o većinskim ili manjinskim verskim zajednicama.
- Efektivna primena Zakona o porodici, sankcionisanje nasilja nad ženama i iskorenjivanja ratničke kulture koja legitimise nasilje nad ženama i drugim osobama sa manje društvene i ekonomski moći.

- Ukipanje Zakona o pomoći haškim optuženicima i njihovim porodicama i preusmeravanje tih sredstava u humanitarne svrhe, pre svega porodicama žrtava rata, u projekte obrazovanja za mir i nenasilje, interetničke i inerkulturalne solidarnosti.
- Obeštećenje/nadoknada porodicama žrtava rata konfiskovanjem imovine osobama suđenim za ratne zločine, kao i osobama iz režima koji je do 5. oktobra 2000. vladao Srbijom, a koje su učestvovale u nezakonitom prisvajanju tuđe imovine i drugim oblicima pljačke nacionalnog bogatstva.
- Proglašavanje poricanja ratnih zločina u ratovima od 1991. do 1999, uključujući i genocid u Srebrenici, krivičnim delom, po uzoru na definiciju poricanja holokausta kao krivičnog dela, a na osnovu preporuke iz rezolucije Evropskog parlamenta "Holokust, antisemitizam i rasizam" (P6_TA-Prov 2005/0018),
- Striktna primena ustavnih i zakonskih odredbi koje zabranjuju i sankcionisu svaku diskriminaciju na verskoj, nacionalnoj i bilo kojoj drugoj osnovi.
- Uspostavljanje civilne i demokratske kontrole nad oružanim snagama (vojskom, bezbednosnim službama i policijom). Samo Narodna skupština utvrđuje šta su nacionalni interesi zemlje, jedino ona odlučuje o bezbednosnoj situaciji u zemlji, a nikako vojska i policija.
- Dodatno uspostavljanje kontrole nad službama bezbednosti doslednom primenom Zakona o lustraciji i otvaranjem tajnih dosjeva, imajući uz ostalo u vidu i činjenicu da ove službe neretko ugrožavaju bezbednost najvećeg dela građanki i građana, posebno branitelja/ki ljudskih prava.
- Sprečavanje tendencije privatizovanja oružanih snaga i bezbednosnih službi, koje se ogleda u nekontrolisanom bujanju agencija za zaštitu i njihovim nastojanjima da ukinu državni monopol na zakonitu primenu sile.
- Poštovanje prava branitelja i braniteljki ljudskih prava u skladu sa Rezolucijom Generalne skupštine Ujedinjenih nacija od 8. marta 1999 (53/144, aneks) i preuzimanje zakonskih mera kojima će se obezbediti nesmetano korišćenje prava pojedinaca/ki, grupa i udruženja na unapređivanju poštovanja i širenju znanja o ljudskim pravima na nacionalnom i međunarodnom nivou.